

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. С., 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стойка Ив. Н.а
като разгледа докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело №
20245500900643 по описа за 2024 година

Производството е с правно основание: чл. 432 от КЗ и чл.45 и чл. 52 от ЗЗД.

Образувано по искова молба от И. В. И. от гр.С. против З.“ АД – гр.С. с цена на предявените искове: 74137,32 евро – обезщетение за неимуществени вреди; 4601,37 евро – обезщетение за имуществени вреди и 4488 евро обезщетение за имуществени вреди.

Изложено е в исковата молба, че на 15.05.2024 г. около 08:57 ч. в община С., по път II-66, км 73+750, в посока изток-запад, от с. Б. към с. Р., в землището на с. Б., е настъпило ПТП с участието на ППС марка „Дайхатсу“, модел „Сирион“ с ДКН **, собственост на Т.Н.Т., ЕГН: *****, и управлявано от Н.Т.Н., ЕГН: *****, и ППС марка „Сузуки“, модел „Гранд Витара“ с ДКН **, собственост на и управлявано от И. В. И., ЕГН: *****. Посочен е следният механизъм на ПТП - водачът на лек автомобил марка „Дайхатсу“, модел „Сирион“ с ДКН **, Н.Т.Н., губи контрол над управляваното от него ППС, навлиза в лентата за насрещно движение и се блъска в насрещно движещия се в посока запад-изток лек автомобил марка „Сузуки“, модел „Гранд Витара“ с ДКН **. В резултат на настъпилото ПТП И. В. И. получава следните травматични увреждания: гръдна травма - контузия на гръден кош, счупване на гръдна кост, счупване на II - XI ребра вляво.

Фисура /непълно счупване/ на II ребро вдясно, счупване на III, IV и XTI ребра вдясно, контузия на двата бели дроба, набиране на минимално количество кръв в лява плеврална кухина, въздушни колекции в меките тъкани зад гръдната кост; счупване на десните странични израстъци на I и II поясни прешлени; хематом в лява челна област и около лява очница; разкъсна рана на лява длан между втори и трети пръст.

Твърди се, че причина за настъпилото ПТП е виновното поведение на водача на МПС марка „Дайхатсу“, модел „Сирион“ с ДКН **, Н.Т.Н., който губи контрол над управлението на МПС, навлиза в лентата за насрещно движение и блъска движещия се в нея в противоположна посока автомобил.

Сочи се, че за увреждащия лек автомобил е налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със "З." АД, обективирана в застрахователна полица BG/30/123002768882 със срок на валидност от 00:00:00 ч. на 19.09.2023 г. до 23:59:00 ч. на 18.09.2024 г., тоест към момента на настъпване на ПТП за същия е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Посочено е, че в ОД на МВР гр. С. по повод настъпилото ПТП е образувано ДП №ЗМ-137/15.05.2024 г. по описа на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - С. за престъпление по чл. 343, ал. 1,б. „в“ вр. чл. 342, ал. 1, предл. 2 от НК.

Отбелязва се, че е безспорно установено, че получените от И. В. И. телесни увреждания са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и виновното поведение на водача Н.Т.Н..

След настъпване на пътнотранспортното произшествие и получените травми на И. В. И. е оказана първа помощ от екип на ЦСМП - С., след което е насочен към У. гр. С.. Хоспитализиран е в Клиника по гръдна хирургия към У. „**“ АД с оплаквания от болки в областта на гръдния кош. Направени са всички необходими клинично лабораторни и инструментални изследвания, като при направена КТ на торакс е установено наличието на: контузия на гръден кош; фрактура на тялото на гръдната кост; фрактура на 2-11 ребрена дъга вляво вентрално; фрактура на десет транзверзален израстък на L1 и L2; фрактура на 12 ребро вдяснопаравертебрално; фисура на 2 ребро вдясно; фрактура на 3 и 4 ребро двустранно парастернално; минимални хемоторакси двустранно. В следствие се оплаква от изтръпване на пръстите на ръцете и

скованост в пръстите на лява ръка, слабост в ръцете, както и напрежение и болка в паравертебралната мускулатура в шията, силно снижени сухожилни и надкостни рефлексии. На 16.10.2024 г. е хоспитализиран в М.***“ ЕАД гр. С. поради прогресираща хипотрофия на дисталната мускулатура на лявата ръка. Извършена е оперативна интервенция по повод травматична дискова херния и стеноза на нива С5-С6 и С-7. Пострадалият е претърпял и продължава да търпи множество болки и страдания. Сочил се, че възстановяването от травмите е изключително продължително и е съпроводено с много силни болки, усложнения и неудобства.

Твърди се, че преживеният стрес е оказал влияние и върху психическото и емоционално състояние на И. В. И.. След инцидента той е силно объркан, притеснен, неспокоен, потиснат и напрегнат. Непрекъснато мисли за случилото се, което провокира чести страхови изживявания. Пострадалият рязко е ограничил социалните си контакти, което е изключително нетипично за човека, който е бил преди инцидента. Испитва и непрекъснат страх, че вече не е пълноценен човек.

В резултат на получените телесни увреждания пострадалият е извършил и редица разходи, свързани с тях в общ размер на 7640.13 лв., от които: 46.40 лв., заплатени за потребителска такса за болничен престой по фактура №3000104777/23.05.2024 г.; 22 лв.,

заплатени за административни услуги - запис на образно изследване на CD по фактура №3000104779/23.05.2024 г.; 11 лв., заплатени за административни услуги - запис на образно изследване на CD по фактура №*****/23.05.2024 г.; 100 лв., заплатени за медицински преглед по приходен касов ордер №1000007730/11.10.2024 г. и касов бон от 11.10.2024 г.; 6098.12 лв., заплатени за шийна стабилизация и прорезни винтове за оперативна интервенция по фактура №500010795/17.10.2024 г.; 900 лв., заплатени за избор на екип по фактура №*****/18.10.2024 г.; 170.18 лв., заплатени за медикаменти по фактура №8310000837/26.10.2024 г.; 101.24 лв., заплатени за медикаменти по фактура №8310000839/11.11.2024 г.; 191.19 лв., заплатени за медикаменти по фактура №*****/27.11.2024 г.

Освен това се посочва, че след настъпилото пътнотранспортно произшествие лек автомобил „Сузуки Гранд Витара“ с ДКН **, собственост на пострадалия, е с такава концентрация на увреждания, че е напълно негоден

за употреба. Увредени са: почти всички части по автомобила. Тоест, налице е тотална щета на превозното средство. От една страна, същото е негодно за възстановяване с оглед всички деформации и увреждания, а от друга страна, евентуален опит да се извърши такъв ремонт би бил икономически напълно нецелесъобразен. Сочи се, че към датата на настъпване на процесното ПТП - 15.05.2024 г., пазарната стойност на ППС е в размер на 10000 лв. /десет хиляди лева/ и в тази връзка счита, че реалната имуществена вреда възлиза именно на тази стойност.

Съгласно разпоредбата на чл.380 от КЗ със застрахователна претенция вх. №3280/30.06.2024 г. И. В. И. е предявил претенции за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди пред ответното дружество. Представил е и всички налични у него документи, в това число Констативен протокол за ПТП с пострадали лица. Посочил е и банкова сметка за превеждане на обезщетението.

С писмо с изх. №3197/26.06.2024 г. ответникът е изискал предоставянето на допълнителни документи по заведената застрахователна претенция, тъй като за застрахователното дружество не е налице основание да уважи предявената претенция. Към онзи момент обаче, ищецът сочи, че не е разполагал с материалите по образуваното досъдебно производство и за него е било обективно невъзможно да ги представи на застрахователя. С писмо изх. №3401/10.07.2024 г. застрахователното дружество отново изискало допълнителни документи. С Уведомление изх. №4574/19.09.2024 г. "З." АД уведомило ищеца, че дружеството отказва изплащане на обезщетение по претенцията.

Моли, да се постанови решение, с което да се осъди "З." АД гр. С., **, с ЕИК: ** да заплати на И. В. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. С., **, следните суми:

- 145000 лв. /сто четиридесет и пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени от И. В. И. неимуществени вреди - болки и страдания от получени травми, от които:

- 80000 лв. /осемдесет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от гръдна травма - контузия на гръден кош, счупване на гръдна кост. счупване на II - XI ребра вляво, фисура /непълно счупване/ на II ребро вдясно, счупване на III, IV и XII

ребра вдясно, контузия на двата бели дроба, набиране на минимално количество кръв в лява плеврална кухина, въздушни колекиии в меките тъкани зад гръдната кост;

- 60000 лв. /шестдесет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от фрактури на десните странични израстъци на I и II поясни прешлени;

- 5000 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от хематом в лява челна област и около лява очница; разкъсна рана на лява длан между втори и трети пръст.

- 7640.13 лв. /седем хиляди шестстотин и четиридесет лева и тринадесет стотинки/, представляващи обезщетение за претърпени от И. В. И. имуществени вреди - извършени разходи за лечението и възстановяването от травмите, от които:

179.40 лв., представляващи извършени разходи за потребителка такса за болничен престой, административни услуги и медицински прегледи по Фактура №3000104777/23.05.2024г., Фактура №30000104779/23.05.2024г., Фактура №*****/23.05.2024 г., приходен касов ордер №1000007730/11.10.2024 г. и касов бон към него:

6998.12 лв. /шест хиляди деветстотин деветдесет и осем лева и дванадесет стотинки/, представляващи извършени разходи за оперативна интервенция по Фактура №5000010795/17.10.2024 и фактура №*****/18.10.2024 г.;

462.61 лв. /четиристотин шестдесет и два лева и шестдесет и една стотинки/, представляващи извършени разходи за медикаменти по фактура №8310000837/26.10.2024 г., Фактура №8310000839/11.11.2024 г. и Фактура М№10000847/27.11.2024 г.

10000 лв. /десет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени от И. В. И. имуществени вреди в следствие тотална щета на лек автомобил „Сузуки Гранд Витара“ с НКН **.

Претендира и законна лихва върху сумите, считано от 20.06.2024 г., датата на която е заведена застрахователната претенция по чл. 380 от КЗ, до окончателно изплащане на сумата.

Моли, да му се присъдят направени по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38 от ЗА, като моли на основание §2а от ДР на Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения върху чистата сума на адвокатското възнаграждение да бъде присъден и 20% ДДС.

На основание чл. 236, ал. 1, т. 7 вр. чл. 127, ал. 4 от ГПК посочва специална банкова сметка по чл. 39 от ЗА.

В законния срок по делото е постъпил **отговор на исковата молба**, с който ответникът изразява следното становище по предявените искове:

Оспорва исковата претенция в размер на 145 000 лева за неимуществени вреди и претенциите съответно в размер на 7640,13 лева и 10 000 лева за имуществени вреди.

Заявява, че пред застрахователя е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение от И. В. И. за причинени неимуществени и имуществени вреди вследствие на ПТП от 15.05.2024г., във връзка с което е образувана застрахователна преписка № 0801 -004765/2024-01;02. По същата е взето отношение като от ищеца са изискани допълнителни документи, необходими за изясняване на случая.

Моли, на основание чл.229 ал.1 т.4/т.5 съдебното производство да бъде спряно до приключване на образуваното по случая ДП № 3М-137/15.05.2024 по описа на „Пътна полиция“ при ОД на МВР - С..

Оспорва изцяло предявената искова претенция за неимуществени и имуществени вреди - по основание и по размер.

Оспорва всички твърдения в исковата молба по основанията на предявената претенция за неимуществени вреди.

Оспорва твърденията в исковата молба, че процесното произшествие е настъпило единствено по причина от действията на водача Н.Т.Н. при управлението на лек автомобил “Дайхатсу“ с рег. №СТ1096РТ. В тази връзка, оспорва твърденията за механизъм на процесното произшествие, така както същият е описан в исковата молба, както и че същият се е осъществил само поради нарушение на правилата за движение от страна на водача Н.Т.Н.. Сочи, че във връзка с настъпилото пътнотранспортно произшествие е образувано ДП № 3М-137/15.05.2024 по описа на „Пътна полиция“ при ОД на МВР - С..

Поддържа, че произшествие от 15.05.2024г. е настъпило в причинна връзка от поведението на ищеца И. В. И. - като водач на МПС, поради извършено нарушение на чл. 20 от ЗДвП.

Според ответника, И. В. И. се е движил с несъобразена и превишена скорост.

Също така твърди, че И. В. И. се е движил без включени светлини, с което е ограничил възможността на Н.Т.Н. своевременно да го забележи.

Твърди, че ищецът И. В. И. се е движил без включени светлини, с несъобразена скорост в нарушение на горесцитираните норми и сам е поставил водача на МПС в невъзможност да го види и да реагира своевременно на внезапно появилата се опасност.

Поддържа, че ищецът като водач на МПС е създал предпоставките за настъпване на произшествието и е станал основна и единствена, причина за осъществяването му.

Алтернативно, прави възражение за съпричиняване от страна на И. В. И. на база гореизложените факти.

Оспорва твърденията, че поради осъществяване на пътно - транспортно произшествие от 15.05.2024г., за ищеца И. В. И. да са настъпили описаните в исковата молба телесни травми и здравословни състояния.

Оспорва твърденията, че в причинно - следствена връзка с механизма на произшествието, за ищеца И. В. И. са настъпили телесни травми и здравословни състояния като посочените в исковата молба, като оспорва и твърденията за техния морфологичен характер, за провеждане и естество на лечението и за неговата продължителност.

Оспорва твърдението, че спрямо ищеца като самостоятелни увреждания са настъпили сочените в исковата молба.

Оспорва твърдението, че е пострадала психиката на ищеца, както и че същия е силно депресиран, че изпитва силни болки. Посочва, че тези оплаквания не са потвърдени от никаква медицинска документация.

Оспорва твърденията, че и към момента е затруднен нормалният начин на живот на ищеца поради травма, настъпила при произшествието. Според ответника, с оглед представената медицинска документация, ищецът е следвало да се е възстановил за не повече от два месеца.

Посочва, че непосредствено след ПТП-то ищецът е бил приет в „У. **“ АД, поставена му е диагноза, извършени са необходимите медицински манипулации и е освободен за домашно лечение с подобрение. Следвало е да се яви на контролни прегледи, за което няма данни да се е случило.

Изцяло оспорва твърденията, че възстановителния период от травмите, настъпили за ищеца от процесния инцидент не е завършил, тъй като не са налични данни за продължаващо лечение, рехабилитация или друго, обозначаващо незавършило лечение, вкл. към настоящия момент. Сочи, че съобразно представените медицински документи, установяващи здравния статус на ищеца след ПТП, след проведеното лечение изход е с подобрение и не са налични данни оздравителния срок да не е завършил, да са настъпили неблагоприятни последици с траен характер или друго, от което да следва извод за незавършено лечение.

Оспорва твърдението, че ищецът е изпитал силен психически стрес, както и че същият продължава да изпитва такъв.

Оспорва твърденията за настъпили в причинно-следствена връзка с механизма на транспортния инцидент неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, твърденията за периода, през който са търпени, като оспорва и твърдението за настъпване на такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция, който е изключително завишен, прекомерен и не кореспондира нито с естеството на травмата, нито с характеристиките на проведеното лечение и срока на възстановяване, нито с липсата на данни за последващо лечение или ексцес, от което се налага извод за настъпило в обичайния срок възстановяване, нито с причините и обстоятелствата при осъществяването на произшествието, вкл. и относимата към момента на възникването на ПТП съдебна практика.

На самостоятелно основание оспорва твърдението, че заявените с исковата молба вреди са настъпили в пряка, непрекъсната причинно-следствена връзка от осъществяване механизма на транспортния инцидент. Твърди изключителен принос на пострадалия за настъпване на травми при осъществяване на транспортния инцидент - поради извършени като водач на лек автомобил „Сузуки“, нарушения на установени от ЗДвП правила. Поддържа, че причина за настъпване на телесните травми за пострадалия е извършено нарушение на разпоредбите на Закона за движение по пътищата и

Правилника за прилагането му и са възникнали поради липсата на обезопасяване чрез поставяне на обезопасителен колан по време на превоза. С това си поведение, в нарушение на разпоредбата на чл. 137А от ЗДвП, пострадалият - като водач на лек автомобил марка „Сузуки“ е създал предпоставките за настъпването на травми при осъществяване механизма на произшествието и е улеснил тяхното възникване.

Поддържа, че телесните травми в конкретният им морфологичен характер и тежест са настъпили за пострадалия като резултат от липсата на обезопасяване чрез поставен предпазен обезопасителен колан, представляващо нарушение на императивна правна норма - чл. 137А от ЗДвП. Посочва, че поради липсата на поставен предпазен колан от пострадалия, не е било налично възпиращото свободното движение на тялото противодействие, за каквото е предвиден конструктивно и функционално обезопасителния колан, от което е бил възможен контакта на тялото на пострадалия с детайли от вътрешното оборудване на автомобила и от което са настъпили травмите.

Твърди, че телесните травми на пострадалия са възникнали поради свободното движение на тялото във вътрешността на автомобила, възможно поради липсата на поставен предпазен колан и са настъпили в резултат от пряко съприкосновение със значително инерционно въздействие и сила, на широка площ в части и детайли от автомобилното купе, въз основа на което поддържа възражение за изключителен принос на пострадалия за настъпване на травмите. Поддържа, че при използване на предпазния колан от пострадалия, то той не би получил травми като възникналите, а други, по - леки по медикобиологичен характер, също така карегорично не би получил травми в областта на лицето.

Взема следното становище по размера на претенцията за неимуществени и имуществени вреди:

Оспорва размерът на предявения по чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането иск за неимуществени и имуществени вреди, като счита същия за изключително завишен, недължим и заявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Поддържа, че исковата сума е изключително завишена и не съответства на обективните критерии, включващи се в понятието „справедливост“, принципно указани от Върховен съд и определени като елементи за обезвреда.

На самостоятелно основание счита, че исковата сума, претендирана за обезвреда на неимуществени вреди е недължима и поради съпричиняване на ищеца за настъпване на сочения вредоносен резултат, поради което следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени и имуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

Оспорва претенцията за имуществени вреди по основание и по размер.

Оспорва предявения размер на исковата претенция за присъждане на обезщетение за имуществени вреди като недължим.

Самостоятелно и по отношение на претенцията за имуществени вреди поддържа възраженията за съпричиняване на ищцата, заявени в отговор на претенцията за неимуществени вреди и въз основа на изложените вече доводи.

Оспорва претендирания размер на имуществените вреди възникнали върху МПС марка "Сузуки" с рег.№ ** да е действителната пазарна стойност на конкретното МПС към датата на ПТП.

Във връзка с изложеното, моли да се отхвърлят предявените от И. В. И. иски, като неоснователни и недоказани.

Възразява срещу искането за присъждане в полза на ищеца на направени по делото разноси, в случай, че е заявено искане за освобождаване от заплащане на държавна такса за производството и от разноси, и в случай, че това искане бъде уважено.

Възразява срещу искането за присъждане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца с аргумент от чл. 78, ал. 1 ГПК, като оспорва и размера на претендирания адвокатския хонорар като прекомерен в случай, че надвишава минималните размери съгласно Наредба №1/2004г. на ВАС.

Претендира съдебно-деловодни разноси, както и юрисконсултско възнаграждение.

По делото е постъпила **допълнителна искова молба**, с която ищецът прави следните пояснения и възражения:

По отношение на направеното с отговора на исковата молба искане за

спиране на производството по настоящото дело на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ГПК, счита същото за неоснователно. Сочи, че ответникът обосновава тази теза със съображението, че към настоящия момент образуваното ДП №ЗМ-137/2024 г. по описа на ОД на МВР гр. С. все още е висящо и не е приключило. Излага доводи, че липсата на присъда не е основание за спиране на делото, тъй като такова ще е налице, ако тези престъпни обстоятелства влияят пряко на изхода на съответния граждански спор и същите подлежат на установяване единствено в наказателното производство, тоест тяхното установяване в гражданското такова е невъзможно. Заявява, че в случая не е налице пречка за Окръжен съд гр. С. да изследва въпросите, свързани с пътнотранспортното произшествие от значение за решаване на гражданския спор - фактът на осъществяването му, неговият механизъм и вината за настъпването му, като излага подробни съображения в тази връзка и посочва съдебна практика.

Отбелязва, че към настоящия момент образуваното ДП №ЗМ- 137/2024 г. по описа на ОД на МВР гр. С. е прекратено с Постановление на наблюдаващия прокурор от 18.02.2025 г. поради настъпилата смърт на дееца Н.Т.Н. на основание чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК.

Счита за неоснователно възражението на ответника за неоснователност на предявените искиове поради неизяснения механизъм и място на настъпилото пътнотранспортно произшествие, както и поради липсата на вина на водача Н.Т.Н.. Намира, че нарушението на ЗДвП, извършено от водача на лек автомобил марка „Дайхатсу“, модел “Сирион“ с ДКН ** е безспорно установено, предвид което са налице всички предпоставки и елементи от фактическия състав на ангажиране отговорността на застрахователя. Посочва, че са налице: валидно застрахователно правоотношение между собственика на превозното средство и ответника, застрахователно събитие, противоправно поведение от страна на водача Н., настъпили вреди, причинна връзка между вредите и противоправното поведение, както и вина на водача. Заявява, че по делото е представен Констативен протокол за ПТП. Посочва, че и двамата водачи претърпяват траматични увреждания като тези на водача Н. са несъвместими с живота, в следствие на което той умира. Водачът Н. се е отклонил от предписанията на разпоредбите на чл. 16, ал. 1, т. 1, чл. 21, ал. 1 и чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Твърди се, че причина за настъпване на

произшествието е внезапно и рязко навлизане в лентата за насрещно движение от негова страна в момент, в който в нея се движат превозни средства. Според ищеца, водачът е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП като остане в лентата за движение, предназначена за движещите се в неговата посока. Сочи се, че водачът И. В. от своя страна не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП. Заявява се, че именно с оглед изясняване поведението на участниците и предвид обстоятелството, че отговорността на застрахователя е гаранционно-обезпечителна и е функция от отговорността на делинквента по чл. 45 ЗЗД, с исковата молба са направени доказателствени искания. Счита се, че в тази връзка, изводите на ответника за липса на основание за ангажиране на отговорността му и за липса на вина на водача Н. са недоказани и неоснователни на този етап от процеса, тъй като са предприети необходимите действия за изясняване както на механизма на ПТП, така и на вината на водача Н.Т.Н. чрез изготвяне на експертни заключения.

По отношение на възражението на ответника за прекомерност на размера на предявените икове за неимуществени вреди, счита същото за бланкетно изложено, неаргументирано и неоснователно. Посочва, че преценката относно наличието на претърпени неимуществени вреди, както и относно техния размер следва да се направи след анализ на всички факти и обстоятелства, които имат значение по делото. Излагат се доводи и се цитира съдебна практика.

Отбелязва се, че след толкова тежък инцидент неминуемо психичното здраве на пострадалия е тежко увредено и съществено променено спрямо времето преди това. Заявява се, че практиката на върховната касационна инстанция е последователна във виждането си, че пътнотранспортното произшествие несъмнено е стресогенно събитие, което води до личностова промяна. Посочва се, че след инцидента И. И. е силно притеснен, неспокоен, потиснат и напрегнат. Лесно се уморява, не може да издържа на напрежение. Ищецът непрекъснато мисли за случилото се, което провокира чести страхови изживявания. Трудно се концентрира, разсеян е. Пострадалият рязко е ограничил контактите си, няма желание да извършва обичайните си дейности и да контактува с хора, което е изключително нетипично за човека, който е бил преди инцидента. Известен период от време е имал проблеми със съня. Твърди се, че и до днес се страхува от автомобили. Сочи се, че всички тези

обстоятелства и лошото психично здраве са дали отражение върху качеството му на живот. Посочва се, че за доказване на твърденията относно разликата в емоционалното състояние на ищеца преди и след инцидента с исковата молба е направено доказателствено искане за разпит на свидетели.

Заявява се, че размерът на претендираното обезщетение е съобразен от една страна с принципа за справедливост с оглед действително претърпените болки и страдания от ищеца, а от друга страна - с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО, със социално-икономическите условия в страната, както и със съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид. Посочена е съдебна практика.

Що се отнася до твърдението относно наличието на съпричиняване от страна на пострадалия И. И., счита същото за изцяло неоснователно. Намира, че не са налице доказателства за съпричиняване на вредоносния резултат по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. Счита, че изложените в отговора на исковата молба аргументи от ответника в тази посока се свеждат до необоснованите предположения, че пострадалият е управлявал превозното средство без включени светлини, без поставен обезопасителен колан и с несъобразена скорост. Сочи се, че в хода на ДП е изготвена автотехническа експертиза, като видно от Постановлението за прекратяване на наказателното производство по време на настъпване на ПТП пострадалият И. В. е бил с поставен предпазен колан. Същият се е движил със скорост на движение от 76 км/ч при максимално допустима скорост от 90 км/ч. Посочва се, че няма данни да е управлявал ППС с изключени светлини, въпреки това няма как подобно твърдение да обоснове наличието на причинно-следствена връзка между поведението на водача И. и настъпването на ПТП в светлата част на денонощието. Посочено е, че според експертизата не е имало ограничения във видимостта за виновния водач Н.Н., предвид което И. В. И. по никакъв начин не е нарушил разпоредбите на ЗДвП. Освен това се сочи, че наличието на принос от пострадалия трябва да се докаже по категоричен начин от страната, която прави възражение за съпричиняване. Твърди се, че такова доказване не е направено от страна на ответника. Посочена е съдебна практика.

По отношение възражението на ответника за неоснователност на иска за имуществени вреди, представляващи извършени разколи за лечение и възстановяване от травмите, поради липса на връзка между получените в

следствие на произшествието травми и провежданото лечение, счита същото за неоснователно и немотивирано. Сочи се, че в исковата молба разходите са описани поотделно и са приложени доказателства за всеки един от тях, като отново се посочват.

Заявява се, че всички тези разходи са извършени за медикаменти и медицински и административни услуги и безспорно произтичат от настъпилото пътнотранспортно произшествие и произтеклите от него увреждания. Сочи се, че в тази връзка е зададен и въпрос към съдебномедицинската експертиза.

Намира за неоснователно възражението на ответника за недължимост на обезщетение за имуществени вреди в следствие на тотална щета на лек автомобил „Сузуки Гранд Витара“ с ДКН **, Посочва се, че със застрахователната претенция по чл. 380, ал. 1 от КЗ И. В. И. е предявил претенция за заплащане на такова обезщетение. Всички необходими в тази посока документи са приложени към образуваното ДП и застрахователното дружество е имало възможност да се снабди с тях по реда на чл. 107 от КЗ. Сочи се, че ищецът не е имал обективна възможност да представи ППС за оглед предвид провежданото разследване, а и такъв не е искан от страна на застрахователното дружество. Посочва, че за изясняване размера на обезщетението, е направено искане за назначаване на съдебноавтотехническа и оценителна експертиза.

По делото е депозирана молба с вх. № 5536/28.04.2025г. от ищеца И. В. И. с правно основание чл.214, ал.1 от ГПК, с която моли да се допусне изменение на петитума на предявения иск за имуществени вреди чрез увеличаване на размера му със сумата 685,17 лв., като същият бъде увеличен, както следва:

- от 7640.13 лв. до **8325.30 лв.**, /осем хиляди триста двадесет и пет лева и тридесет стотинки/, представляващи обезщетение за имуществени вреди - извършени разходи по лечението и възстановяването на И. В. И. в следствие на нанесените травми, представляващи сбор от следните обективно съединени иски;

- 649.40 лв., представляващи извършени разходи за потребителна такса за болничен престой, административни услуги, медицински прегледи, обслужване и консумативи по фактура №3000104777/23.05.2024г., фактура

№30000104779/23.05.2024 г., фактура №*****/23.05.2024г., приходен касов ордер №1000007730/11.10.2024 г. и касов бон към него, фактура №0000446105/12.03.2025 г. и фактура №0000446404/14.03.2025 г.;

6998.12 лв. /шест хиляди деветстотин деветдесет и осем лева и дванадесет стотинки/, представляващи извършени разходи за оперативна интервенция по фактура №5000010795/17.10.2024 и фактура№*****/18.10.2024 г.;

- 677.78 лв. /шестстотин седемдесет и седем лева и седемдесет и осем стотинки/, представляващи извършени разходи за медикаменти по фактура №8310000837/26.10.2024 г., фактура №8310000839/11.11.2024 г. и фактура №*****/27.11.2024 г., фактура №8310000850/23.12.2024 г., фактура №8310000851/23.12.2024 г., фактура №*****/23.12.2024 г., фактура №8310000861/24.01.2025 г., фактура №8310000862/24.01.2025 г. и фактура №*****/25.02.2025 г.

Претендира и законна лихва върху сумите, считано от 20.08.2024 г. – датата, на която "З." АД е уведомено за настъпилото застрахователно събитие, до окончателно изплащане на сумите.

Към молбата прилага всички налични разходни документи за претърпени имуществени вреди /представени с исковата молба и допълнителната искова молба/ под опис, като уточнява, че изменението на иска за имуществени вреди чрез увеличаването му със сумата от 685.17 лв. произтича от извършените разходи за медикаменти, медицинско обслужване и полипропиленово платно във връзка с получените от процесното ПТП увреждания, за което са издадени фактура №8310000850/23.12.2024г., фактура№8310000851/23.12.2024г., фактура №*****/23.12.2024г., фактура №8310000861/24.01.2025г., фактура №8310000862/24.01.2025г., фактура №*****/25.02.2025г., фактура №0000446105/12.03.2025 г. и фактура №0000446404/14.03.2025 г.

Ответникът е депозирал по делото **допълнителен отговор на допълнителната искова молба**, с който поддържа всички направени възражения. Поддържа направеното възражение за съпричиняване от страна на ищеца.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не се спори относно наличието на валидно сключена

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със "З." АД, обективирана в застрахователна полица BG/30/123002768882 със срок на валидност от 00:00:00 ч. на 19.09.2023 г. до 23:59:00 ч. на 18.09.2024 г., за процесния автомобил.

За процесното ПТП е образувано ДП №ЗМ-137/15.05.2024 г. по описа на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - С., което е прекратено.

По делото са събрани гласни доказателства относно механизма на ПТП.

Свидетелят С. И. С. установява, че е от град П. и работи в „З.“ АД. Пътувал служебно разстоянието между П. и С.. За конкретния ден шофирал рано сутринта със служебен автомобил в посока С.. След село Р. и след разклона за гробищния парк, пред него се движел сив джип, който карал много спокойно. Скоростта му била около 90 км/ч, в законоустановените рамки. Имал достатъчно дистанция с предния автомобил и добра видимост. Времето било ясно, нямало никакви препятствия. Изведнъж срещу тях започнало насрещно движение и един автомобил срещу джипа предприел рязка маневра в посока наляво. Ударил се челно в автомобила пред свидетеля. Не тръгнал да изпреварва, а си карал направо в посока към Чирпан и извършил маневра завИ.е наляво. Този, който бил срещу тях, се ударил челно в джипа пред него. След това джипът от удара излязъл в канавката и отишъл вдясно. Колата, която била срещу тях, също излязла вдясно от пътя. Свидетелят минал, понеже не можал да спре. Не осъзнавал каква е ситуацията, минал между двете коли и спрял малко по-напред. Нямам никакви поражения по колата. Свидетелства, че ударът настъпил в тяхната пътна лента. Джипът след удара се установил в канавката. Когато слязъл от автомобил и отишъл до джипа, бил по таван, на една страна, в посока към юг. Другият автомобил бил в неговата дясна страна на пътното платно и излязъл от пътната лента. Бил на гуми, не бил обърнат. Когато отишъл до джипа и помогнал на човека вътре, хората, му казали да не го пипа. Не отишъл до другия автомобил. Сочил, че автомобилът пред него бил сив цвят, а насрещният син или оттенък на сиво. Имало един човек в джипа, който бил възрастен. Джипът бил с обратен волан. Установява, че отсечката е права. Автомобилът навлязъл в тяхната пътна лента. Автомобилът пред него карал направо. Относно автомобила в насрещната лента, не предприемал изпреварване в тази ситуация. Пожарникарите извадили водачът на сивия автомобил, защото имал много деформации.

Относно претърпените от ищцата болки и страдания са събрани гласни доказателства:

Свидетелят Д. И. В. установява, че ПТП се случило на 14.05.2024 година. В понеделник се разбрали, че ще идва до С., но не се обадил. Реших да му се обади, но телефонът му не отговарял. После се обадил и казал, че едва не са го убили. Взел брат си и отишли в Спешното. Лежал на носилка и бил в тежко състояние. Имал 7 счупени ребра и от предната страна имало още няколко. Не бил в добро състояние. Около 10 дни бил в болницата. Взели го с брат му. При изписването го свалили с количка, не можел да ходи. После го прибрали вкъщи и се грижили за него. След това имал две операции в С. след ПТП-то, във връзка с проблемите. Два пъти бил опериран в С. – една операция на врата и после операция на ръката. Тук претърпял лекарско лечение, но лявата му ръка не можела да се движи. С дясната извършвал нещо, но с лявата не. Твърди, че състоянието му и в момента не е добро, особено психическото му състояние. Преди да се случи инцидента го избрали за председател на ловната дружина. Той е ловец поне от 30 години и това му е хоби. Сега му е много тежко, че не може да ходи на лов, заради претърпените операции. Тежко му е, гледа в една точка. Преди обичал да ходи по почивки с приятели, сега не може да шофира. Не може никъде да отиде. Кракът му е засегнат. Бил пристиснат докато дойде пожарната. Сега едва върви с него. Преди ПТП-то си служил с двете ръце. Сега лявата му ръка не може да функционира. Ръката му съхне. Водил го при една психоложка, чието име не помни. Казала, че ще се оправи, но след година и половина няма промяна. Няма развитие. Не може да извършва дейностите, както преди. Не е същият човек. Няма тази жизненост. Макар че е на 70 години, бил много жизнен, ходел на лов, искал всяка седмица да ходи на лов. Това много го натъжава, защото осъзнава какво е било и какво е сега. Преди пътнотранспортното произшествие не се оплаквал от болки в областта на врата и кръста. Сочил, че не е ходил на рехабилитация. Ходил е на физиотерапия в С.. Не е вземал лекарства за психиката. Към момента не е добре. Още не може да се обслужва напълно сам.

Свидетелят К.Т.М. установява, че познава И. В. от много години. Твърди, че живее в селото си – с. Я.. Там живее сам. Разбрал от синовете му, че е катастрофирал. Това се случило миналата година през месец май. Видял го вкъщи, когато се прибрал от болницата. Почти не можел да говори.

Уврежданията му били на врата, лявата ръка която била премазана, както и кракът долу. Имал от двете страни счупени ребра. Синовете му се грижели за него. Той не можел да се обслужва сам, бил на легло. Около 6–7 месеца му помагали да се обслужва. След ПТП-то непрекъснато имало някой при него. И сега постоянно имало един от тях при него. Преди пътнотранспортното произшествие нямал проблеми. Сочил, че е член на ловна дружина. Ходел редовно и интензивно на лов. След ПТП-то не е идвал на лов. Не може да си движи лявата ръка. Правили му две операции. Психически му е много тежко, че не може да ходи на лов. Не му е добре. След ПТП-то не е същият човек, какъвто бил преди. Пострадала лявата му ръка и левият крак. След ПТП-то синът му говорил с психиатър – специалист. Не знае да е ходил на рехабилитация след ПТП-то. Преди ПТП-то не се оплаквал от болки в кръста или във врата. Към момента с по-леките неща може да се справя сам, като хранене и ползване на тоалетна.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, установяващ претърпените от ищеца болки и страдания. Свидетелите са били е в непрекъснат контакт с него, така че показанията им могат да установят физическото и психическо състояние на ищеца след катастрофата, претърпените от него болки и страдания, причинени от процесното ПТП, които показания се подкрепят и от заключението на СМЕ.

От назначената по делото съдебно автотехническа експертиза се установява, че механизмът на ПТП е следния: На 15.05.2024 г. около 08:57 ч. в община С., на път Н-66, км 73+700, в землището на с. Б. от запад на изток се е движел лек автомобил „Сузуки“, модел „Гранд Витара“ с рег. № **, собственост и управляван от И. В. И. със скорост на движение около 67 km/h и опасна зона за спиране около 48 м. В същия този момент, в лентата за насрещно движение се е движел лек автомобил марка „Дайхатсу“, модел „Сирион“ е ДКН **, собственост на Т.Н.Т. и управляван от Н.Т.Н. със скорост на движени около 116 km/h. и опасна зона за спиране около 121 м. В определен момент от време, лекият автомобил Дайхатсу навлиза в лентата за насрещно движение. В този момент двата автомобила са били на разстояние един от друг от около 33 м. След време от около 0,65 s настъпва удар. Ударът е настъпил между челните леви части на леките автомобили, като мястото на удара се намира изцяло в лентата за движение на Сузуки, на около 27,5 - 28,5 м. източно от мерната линия, в граници от 1,6 до 2,3 м южно от разделителната осева линия. Към момента на удара и двете МПС се намират изцяло в южната лента за движение - лентата за движение на Сузуки, в момента на удара лекият автомобил Дайхатсу е разположен с надлъжната си ос на около 5-7° наляво спрямо оста на платното за движение, а лекият

автомобил Сузуки около 2-4° надясно спрямо същата ос. Скоростта на лекия автомобил Дайхатсу към момента на удара е около 116 km/h. Скоростта на лекия автомобил Сузуки към момента на удара е около 67 km/h. След удара лекият автомобил Дайхатсу продължава напред и надясно спрямо посоката си на движение и се установява в дясната част на платното за движение. След удара лекият автомобил Сузуки напуска платното за движение вдясно и се преобръща на дясната си страница. В резултат на настъпилото ПТП И. В. И. получава травматични увреждания, а водача Н. почива на място. Техническа причина за настъпване на ПТП е навлизане на автомобила Дайхатсу в лентата за насрещно движение при наличие на насрещно движещо се по нея МПС. Ударът е настъпил между челните леви части на леките автомобили, като мястото на удара се намира изцяло в лентата за движение на Сузуки, на около 27,5 - 28,5 m източно от мерната линия, в граници от 1,6 до 2,3 m южно от разделителната осева линия. Към момента на удара и двете МПС се намират изцяло в южната лента за движение - лентата за движение на Сузуки. Към момента на удара лекият автомобил Дайхатсу е разположен с надлъжната си ос на около 5-7° наляво спрямо оста на платното за движение, а лекият автомобил Сузуки около 2-4° спрямо същата ос. Скоростта на лекия автомобил Дайхатсу към момента на удара и преди настъпване на ПТП е около 116 km/h. Скоростта на лекия автомобил Сузуки към момента на удара и при настъпване на ПТП е около 67 km/h. Опасната зона за спиране на лекия автомобил Дайхатсу при движение с така изчислената си скорост на движение 116 km/h е около 121 m, а при движение със скорост 90 km/h, около 80 t. Опасната зона за спиране на лекия автомобил Сузуки при движение с така изчислената си скорост на движение 67 km/h е около 48 t. Към момента, в който лекият автомобил Дайхатсу навлиза в лентата за насрещно движение, двата автомобила са били на разстояние един от друг от около 33 t. Водачът на лекия автомобил Дайхатсу Н. техническа възможност да предотврати настъпването на като не навлиза в лента на насрещно движение при наличие насрещно движещо се МПС. Водачът на лекия автомобил Сузуки И. няма техническа възможност да предотврати настъпване на ПТП, тъй като автомобилът Дайхатсу навлиза в лентата му за движение в момент и по начин, които не позволяват предотвратяване на удара. Стойността на автомобила Сузуки към момента на деянието възлиза на 9 100 лв. с ДДС /девет хиляди и сто лева с ДДС/. Имайки на предвид остатъчната му стойност като цена старо желязо 300 лв., то нанесената имуществена вреда към датата на деянието е 8 800 лв. с ДДС. По делото няма данни за наличие на ограничена на движение и за двете МПС. Съгласно данните по делото към момента на настъпване на ПТП, водачът на автомобила Сузуки е бил с поставен предпазен колан.

От допълнителното заключение на САТЕ се установява, че оглед на лекия автомобил не може да бъде извършен. Съгласно документацията, той е предаден за скрап. Сумата, необходима за възстановяване на автомобила Сузуки в първоначалното му състояние, е 13 673 евро с ДДС /тринадесет хиляди шестстотин седемдесет и три евро с ДДС/. Справедливата пазарна

цена на автомобила към момента на деянието, отчитайки получената сума за скрап, е 4488 евро с ДДС /четири хиляди четиристотин осемдесет и осем евро с ДДС/. Това определя наличието на ТОТАЛНА ЩЕТА.

По делото е приета СМЕ от заключението на която се установява, че ищецът И. В. И. ЕГН ***** от гр. С. при ПТП на 15.05.2024 г. е получил: гръдна травма изразяваща се в контузия на гръдния кош, счупване на гръдната кост, счупване на II - XI ребра в ляво, фисура /непълно счупване/ на II ребро в дясно, счупване на III, IV и XII ребра в дясно, контузии на двата бели дроба, набиране на минимално количество кръв в лява плеврална кухина, въздушни колекции в меките тъкани зад гръдната кост; счупване на десните страничните израстъци на I и II поясни прешлени. хематом в лява челна област и около лява очница. Описаните травматични увреждания са от действието на твърди тъпи предмети и отговарят да са получени от детайли в купето на лек автомобил при описаното в материалите по делото ПТП. В конкретният случай е налице причинно-следствена връзка между получените травматични увреждания на И. В. И. и настъпилото ПТП на 15.05.2024 г. Налице е и причинно следствена връзка между получените травматични увреждания на И. В. И. и настъпилото ПТП на 15.05.2024 г. което се установява от заключението на СМЕ. Непосредствено след произшествието до към втора - трета седмица от възстановителния период, ищецът И. е търпял силни по интензитет болки, които с течение на времето са намалявали своя интензитет и са отслабвали и към края на първия месец са отшумели. При правилно протичане на оздравителния процес до пълното възстановяване от получените травматични увреждания - гръдната травма и счупените странични израстъци на поясните прешлени е бил необходим срок от около 2-3 месеца. В конкретният случай на малко по-късен етап са се появили оплаквания от страна на левия горен крайник изразяващи се в хипотрофия /намалена мускулна маса/, намалена мускула сила, тръпнене и мравучкане, които са в резултат на претърпяна шийна травма. Действително при пострадалия са установени дегенеративни заболявания на шийните прешлени от дискогенен и спондилогенен тип, които вследствие на камшичния удар при пътното произшествие са провокирали появилата се неврологична симптоматика за горния ляв крайник и последващата оперативна интервенция на шийни прешлени за отстраняване на компресията върху гръбначния мозък и нервните коренчета. Всички извършени разходи описани в приложените по делото фактури и касови бележки, с изключение на закупения медикамент Нивалин след 29.08.2024 г. /когато е бил спрян по лекарско предписание заради странични ефекти/ са в пряка причинна връзка с претърпените травматични увреждания вследствие на ПТП. Описаната по-горе гръдна травма изразяваща се в контузия на гръдния кош, счупване на гръдната кост, счупване на ребра двустранно, контузии на двата бели дроба, набиране на кръв в лява плеврална кухина и въздушни колекции в меките тъкани зад гръдната кост осъществява медикобиологичния квалифициращ признак разстойство на здравето, временно опасно за живота. Счупването на гръдната кост и ребра двустранно,

както и страничните израстъци на 1 и 2 поясен прешлен, като поотделно така и в съвкупност, сами по себе си осъществяват медикобиологичния квалифициращ признак трайно затруднение на движенията на снагата. След произшествието пострадалият е приет и лекуван консервативно в Клиника по гръдна хирургия. През месец октомври е приет и лекуван оперативно в Клиника по неврохирургия в гр. С. по повод неврологична симптоматика изразяваща се в компресия на гръбначния мозък и притискане на коренчетата в шийни отдел, довели до слабост, изтръпване на левия горен крайник. При тази операция е била поставена метална стабилизация на прешленните тела на шийните прешлени посредством плака. Тази операция е била наложителна, тъй като без провеждането ѝ неврологичния дефицит за левия горен крайник би се задълбочил. Не са установени счупвания на лицеви кости. Установени са мекотъканни травми изразяващи се в хематом на челото в ляво и около лявата очница. От медицинска гледна точка, ако пострадалият е бил без правилно поставен обезопасителен колан, несъмнено травмите в областта на лицето и главата биха били значително по-тежки. В случая са установени мекотъканни травми на челото в ляво и около лявата очница, които са получени от задействаната и отворената при удара въздушна възглавница. В приложените по делото разходни документи са отразени медикаменти и консумативи, които са били по лекарско предписание и са били приемани от ищеца.

От допълнителното заключение на СМЕ се установява, че от приложената по делото допълнителна медицинска документация на ищеца е видно, че през месец април 2025 г. му е била извършена оперативна интервенция на лявата ръка по повод на т.н. Синдром на карпания канал /тунел/. Постъпил е в болничното заведение с оплаквания от изтръпване, намалена чувствителност на Еви - 3-ти пръсти и намаляване на обема на мускулатурата на голямата възглавничка на лявата длан. Карпалният канал /тунел/ е образуване под формата на тунел в областта на гривнената става през което преминават сухожилията на мускулите сгъвачи на 1 — 3 пръсти и заедно с тях през този канал преминава и срединния нерв /нервус медианус/. При възникване на възпалителни заболявания на сухожилията, те увеличават обема си и притискат срединния нерв, което от своя страна води до появата на оплаквания от изтръпване, намалена чувствителност и слабост при захват на 1 - 3 пръсти на ръката. В конкретният случай, предвид наличните неврологичните симптоми на лявата ръка, описани подборно в първоначалната експертиза, бихме могли да приемем, че най-вероятно причината за появата на синдрома на карпалния тунел при ищеца е в следствие на недостатъчната трофика /хранене/ на мускулите на лявата ръка, довели до възпалителни процеси на сухожилията на мускулите сгъвачи на 1-3 пръсти на лявата ръка и притискане на срединния нерв. Оперативната интервенция е била наложителна с оглед предотвратяване и задълбочаване на неврологичната симптоматика на 1-3 пръсти на лявата ръка. Направените разходи за избор на екип и техническо и битово обслужване са причинна връзка с проведената оперативна интервенция. Разходите за медикаментите

отразени във фактурите са за лечение на Артериална хипертония и подагра и нямат връзка с оперативната интервенция при наличните данни за съществуваща артериална хипертония.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380](#) от КЗ.

В случая между страните не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП – 15.05.2024 г., по силата на което ответникът по делото е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица.

При така приетата фактическа обстановка, установена от събрания по делото доказателствен материал, съдът намира, че са налице условията за ангажиране отговорността на ответното дружество по предявения срещу него иск с правно основание [чл. 432, ал.1 КЗ](#), с която норма е регламентирано Увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" за заплащане на дължимото му се обезщетение.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Тъй като образуваното наказателното производство е прекратено и доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание [чл. 300 от ГПК](#), относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

От назначената по делото съдебно автотехническа експертиза се установява механизма на процесното ПТП, от където може да се направи извод, че причините за възникване на ПТП е навлизане на автомобила Дайхатсу в лентата за насрещно движение при наличие на насрещно движещо се по нея МПС.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на марка „Дайхатсу“, модел „Сирион“ с ДКН **, управлявано от Н.Т.Н. осъществява всички признаци /обективни и субективен/ на деликтния състав по [чл. 45 от ЗЗД](#), който губи контрол над управлението на МПС, навлиза в лентата за насрещно движение и блъска движещия се в нея в противоположна посока автомобил. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) следва да бъде ангажирана, като предявените искове за неимуществени и имуществени вреди се явяват доказани по основание.

Налице е и последният признак за уважаване на предявените искове – причинно следствена връзка между процесното ПТП и получените от ищеца вреди, видно от заключението на СМЕ.

Обезщетението за неимуществени вреди, съгл. чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, като се съобрази, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самото ПТП такива, а продължават и след това.

От изслушаната по делото съдебно медицинската експертиза се установява, че ищеца е получил контузия на двата бели дроба, с набиране на макар и минимално количество кръв в лявата плеврална кухина, както и въздушните колекции в меките тъкани зад гръдната кост които осъществяват неврологичния признак: разстройство на здравето и временна опасност за живота – средна телесна повреда. Счупването на ребрата и гръдната кост, както поотделно, така и самостоятелно представляват трайно затруднение на движението на снагата които осъществяват неврологичния признак: средна телесна повреда. Счупването на десните странични израстъци на 1 –ви и 2 –ри поясни прешлени водят отново до трайно затруднение на движението на снагата които осъществяват неврологичния признак: средна телесна повреда. Хематомът в лявата челна област и около очницата осъществяват неврологичния признак: лека телесна повреда.

Последните са причинили на пострадалия множество болки и страдания. След настъпване на пътнотранспортното произшествие е хоспитализиран в У. ,***“ АД, в следствие в М.***“ ЕАД гр. С.. Извършени са му няколко оперативни интервенции. Изпитвал е изключително билки и е бил зависим от чужда помощ. Вследствие бързо се уморява, дори при леки физически усилия.

След инцидента ищецът продължава да търпи болки и страдания от травмите - слабост в ляв горен крайник, намалена мускулна сила, снижени рефлексии. Тези усложнения налагат нови изследвания и въпреки назначената терапия оплакванията не отшумяват.

Според заключението на съдебномедицинската експертиза при пострадалия са установени дегенеративни заболявания на шийните прешлени от дискогенен и спондилогенен тип, крило вследствие на камшичния удар при ПТП са провокирали появилата се неврологична симптоматика за горния ляв крайник и последващата оперативна интервенция на шийни прешлени за отстраняване на компресията върху гръбначния мозък и нервните коренчета. Според вещото лице тази операция е била наложителна, тъй като без провеждането и неврологичният дефицит за левия горен крайник би се задълбочил.

На 14.05.2025 г. ищецът е постъпил в болница „Токуда“ гр. С. където е установен синдром на карпалния канал. Извършена е оперативна интервенция, която е била наложителна с оглед предотвратяване и задълбочаване на неврологичната симптоматика на 1-3 пръсти на лявата ръка.

Всички това налага извода, че здравословното състояние на ищеца не е възстановено и към настоящия момент са налице усложнения. Интензитетът на претърпените от ищеца болки и страдания се установява и от събраните по делото свидетелски показания, според които ищецът е търпял и продължава да търпи силни болки. Не може да си служи с лявата ръка. Дълго време е зависил изцяло от помощта на близките си. Към днешна дата не може да остане сам за повече от няколко часа.

Претърпяното ПТП и травмите от него се е отразило и на емоционалното състояние на ищеца. От събраните свидетелски показания се установи, че непрекъснато мисли за случилото се, като в резултат на преживения стрес ищеца е станал коренно различен човек в сравнение с времето преди инцидента. Имал е хоби, ходил е редовно на лов, а вече не може, наложило се е да потърси помощ от психолог.

Съдът, като отчете вида и характера на вредите, интензитета на претърпените болки и страдания и тяхната продължителност, както и възрастта на пострадалият намира, че предявения иск за неимуществени вреди следва да бъде уважен в пълния претендиран размер от 74 137,32 евро /145 000 лв./.

Съдът намира, че следва да вземе становище по направеното възражение от проц. представител на ответника, че ищеца с поведението си е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

За да бъде намалено обезщетението за вреди съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване, като от значение е

наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилите вредоносен резултат, без да е необходимо пострадалият да има вина. Необходимо е приносът на увреденото лице да е конкретен, т. е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Принос по смисъла на посочения законов текст е налице винаги, когато пострадалият с поведението си е създавал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Следователно съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице, ако поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата.

В конкретния случай такъв принос ответникът не доказва по никакъв начин. Вещото лице по назначената САСЕ в съдебно заседание взе категорично становище, че пострадалият е бил с поставен обезопасителен колан. Горните и долните крайници не се ограничават предвижването им от обезопасителния колан, като е възможно да контактуват с елементи от вътрешната част на автомобила. Долният крайник е възможно да контактува с конзолата между двете седалки във вътрешната част, а ръката да контактува с конзолата същата обаче в горната част. По отношение на скоростта, от заключението на автотехническата експертиза бе установено, че скоростта му на движение е била около 67 км/ч при ограничение от 90 км/ч..

По отношение на искът за имуществени вреди съдът намира следното: От заключението на изготвената и приета по делото съдебномедицинска експертиза се установи, че извършването на всички описани разходи е било необходимо за лечението и възстановяването на пострадалата и че същите се намират в причинно-следствена връзка с произшествието, поради което предявеният иск за имуществени вреди е основателен в размер от 4601,37 евро /8999.50 лв./.

От заключението на съдебно автотехническата експертиза се установи, че сумата, необходима за възстановяване на автомобила „Сузуки“, модел „Гранд Витара“ с рег. № ** в първоначалното му състояние, е 13 673 евро с ДДС /тринадесет хиляди шестстотин седемдесет и три евро с ДДС/. Справедливата пазарна цена на автомобила към момента на деянието, отчитайки получената сума за скрап, е 4488 евро с ДДС /четири хиляди четиристотин осемдесет и осем евро с ДДС/. Това определя наличието на ТОТАЛНА ЩЕТА. Ето защо искът за имуществени вреди в следствие тотална

щета на МПС е основателен за пълния предявен размер от 4488 евро.

Заявена е и претенция за присъждане на обезщетение за забава, считано от 20.06.2024 г. Съгласно КЗ отговорността на застрахователя за лихви, дължими от застрахования на увреденото лице е ограничена и това задължение е за периода след датата, на която застрахователя е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие било от застрахования, било от увреденото лице. При това разпоредбата на чл. 498 от действащия КЗ предвижда задължение на увреденото лице при настъпване на застрахователното събитие да предяви претенцията си първо пред застрахователя и едва, ако същия не е платил в срока по чл. 496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение, то може да предяви прекия иск по чл. 432 от КЗ срещу застрахователя. В конкретния случай пострадалият е уведомила застрахователя на 20.06.2024 г., когато е заведена застрахователната претенция, поради което следва да се приеме, че именно от тази дата за него настъпва задължението да заплаща лихва за забава по чл. 429, ал. 2, т. 2, вр. с ал. 3 от КЗ. В конкретния случай лихва за забава върху горепосоченото обезщетение се претендира от тази дата, поради което претенцията е основателна и следва да бъде уважена така, както е поискана в ИМ.

По разноските:

Ищецът е освободен от заплащане на държавна такса и разноски, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СтОС държавна такса върху уважената част от исковете в размер на 3329,07 евро, както и сумата 1185,69 евро, възнаграждение за вещи лица.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на адв. П. К. – АК С., адвокатско възнаграждение по чл. 38 от ЗА в размер на 7870,45 евро с ДДС. По отношение на възражението на проц. представител на ответника за недължимост на възнаграждение съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК следва да се отбележи, че в случая възнаграждение се дължи по всеки един от трите обективно съединени иска /един за неимуществени и два за имуществени вреди/, всеки с различен предмет на доказване.

Водим от горните мотиви, съдът

ДЕШИ.

ОСЪЖДА "З." АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: ** да заплати на И. В. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. С., **, чрез пълномощника адвокат П. Х. К., АК С., сумата от 74 137,32 евро /145 000 лв./, представляващи обезщетение за причинените му неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от ПТП, настъпило на 15.05.2024г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 20.06.2024 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА "З." АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: ** да заплати на И. В. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. С., **, чрез пълномощника адвокат П. Х. К., АК С., сумата от 4601,37 евро, представляващи обезщетение за причинените му имуществени вреди – разходи за изследвания, медикаменти и консумативи от ПТП, настъпило на 15.05.2024г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 20.06.2024 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА "З." АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: **, да заплати на И. В. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. С., **, чрез пълномощника адвокат П. Х. К., АК С., сумата от 4488 евро, представляващи обезщетение за причинените му имуществени вреди вследствие тотална щета на лек автомобил марка „Сузуки“, модел „Гранд Витара“ с рег. № **, от ПТП, настъпило на 15.05.2024г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 20.06.2024 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА "З." АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: **, да заплати на адв. П. К., адв. възнаграждение по чл. 38 от ЗА в размер на 7870,45 евро с ДДС.

ОСЪЖДА "З." АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: **, да заплати сумата от 3329,07 евро, държавна такса, както и сумата 1185,69 евро, възнаграждение за вещи лица, представляващи разноски платени от бюджета, по сметка на ОС С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението, чрез ОС С. пред П.ския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____